

μικε, κὴ τὸ μόνω κὴ πῶπι κὴ ἀφ. οἱ, τῶ ἀνθρώπων, τὸ γελαστιῶν. κὴ τῶ ἰσπῶ, τὸ χεμε-
 ριστιῶν. κὴ τῶ κωί, τὸ ὑλακιστιῶν. τῶ ἡ ἕκαστο λέγει κτ' δὴ αμῶν, οὐ κατ' ἐν ὄργειαν.
 οὐ γὰρ κατ' ὄ γελᾷ ἢ χεμερῖς, γελαστικὸν λέγει, ἢ χεμερῖς, ἀλλὰ κατ' ὄ πῶφυκε.
 τῶ γὰρ ἡ τὸ κυρίως ἰδίον, τὸ μόνω, κὴ πῶπι, κὴ αἰὶ ὑπάρχον. ὡς τε ὁ πορφύριος
 κατεχέσασα τῶν ἄλλων σημασιολογῶν. κὴ ἀπὸ τῶν ὄτρον λεγόμενον ἰδίον
 λαβῶν, ἕως τεσσαρα δὲ λέ. εἰδῶν οὐδὲν ἀντιθέσεων, ἕξ ὡν τὰ τῶ ἰδίου σημασι-
 ομῶν ἀληπῶν, τῶ τῶν πρὸς ἄλληλα συμπληρομῶν, πλὴν ὅπως μῖνον ὁρέσεις ἁπλῶν.
 ἕξ ὡν αἰ μὲν, ἕξ ἰσπῶ ἀσπῶρι. ἕξ ὡν σὶνιστῶν, ὡς δὲ τῶν ἑργασιμῶν δείκνυται. τῶ
 τῶ δ' ἁπλῶν αἰὶ σύμφυτα τεσσαρα. τὸ ἕξ πῶπι σύμφυτον, τῶ δὴ αμῶν κὴ τὸ πῶφυ-
 κῶν ἐδὴ λωσεν. οὐ τῶ ἐν ὄργειαν. ἕξ γὰρ κὴ μὴ αἰὶ γελῶμεν, ἀλλὰ γελαστιῶν ἕξ ἰσπῶ
 γόμεθα ἀφ. δὴ αμῶν γὰρ ἔχομεν, τὸ γελᾷν ἀφ. κὴ πῶφυκα μὲν γελᾷν ἀφ. γελαστιῶν
 οὐδὲν μὲν, οὐ γελῶντες ἀφ. ἄλλο γὰρ τὸ γελᾷν, κὴ ἄλλο τὸ γελαστιῶν. κὴ ἄλλο τὸ χεμερῖ-
 ζῶν, καὶ ἄλλο τὸ χεμερῖς.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΟΣ

Συμβεβηκός δὲ ἔστιν, ὁ μίνεται κὴ ἀπομίνεται χωρὶς τῆς τῶ ἑργασιμῶν
 φθορᾶς. τῶν ἑργασιμῶν ἑργασιμῶν πρὸς τὴν διδασκαλίαν, ὑπέρτα-
 τάξιν ἔχει τὸ συμβεβηκός. λέγεται τοῖσι μὲν πρὸς τὸν λόγον ποιῶ-
 σατα. ἴσῃον ἡ ὅτι, οὐ κτ' τῆν ἐπιθετικὴν διδασκαλίαν κὴ πρὸς τὸν ἐπι-
 θετικόν. αἰὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων φωνῶν, πρὸ τῶν ἀπομίνετασιν τὰ διά-
 φορα ἁπλῶν σημασιολογῶν, κὴ ὅτε ἕξτε πρὸς τοῖσι φιλοσόφοις ὁ ἴσῃος. ἐν ταῦτα ἡ
 οὐ τῶ το ποιῶ, ἀλλ' ὅτι τῶ ἑργασιμῶν τῶ συμβεβηκός λέγει, ἕξ ὡς ὅτι πρὸς τῶ
 τῶν σημασιολογῶν τῶ συμβεβηκός ὁ ἴσῃος τῶν φιλοσόφοις. ἕξ δὲ τὸ συμβεβηκός μί-
 νεται κὴ ἀπομίνεται χωρὶς τῆς τῶ ἑργασιμῶν φθορᾶς, δὴ ἄλλο ἐν ταῦτα, ὡς οὐκ ἔστι
 σῶμα τὰ συμβεβηκός. ἕξ γὰρ ἡ σῶμα σῶμα πρὸς τιθέμενα μὲν τῶ σῶμασιν, ἕξ ὡν
 αἰὶ ἀδηλον ὅτι ἀφῆξῃ. ἀφῆξῃ μὲν ἡ, μείω. ἕξ ἡ μὴ τε πρὸς τιθέμενα, μὴ τε ἀφῆ-
 ρούμενα λυμῶνεται τὰ σῶμα, ἕξ τὰ συμβεβηκός ἀσῶμα ἀφῆξῃ. κὴ ἄλλο. ἕξ ἡ σῶ-
 σῶμα, ἕξ μελλομένης τῶ πρὸς πλῆθον σῶμασιν ἕξ πρὸς ἐκείνους. ὅπως ἀδύνατον. ἐν
 γὰρ τῶ μῆλω, ἕξ κὴ ὄωθια, κὴ χροια, καὶ γλυκύτης. καὶ ταῦτα ἕξ ἡ σῶμα, οὐκ ἔμ-
 λον ἕξ ἡ ἕξ τῶν. ὅπως ἀδύνατον. σῶμα γὰρ διὰ σῶματος χωρὶς ἀδύνατον. κὴ ὅτι μὴ
 τὰ χωρὶς συμβεβηκός τοῦ ἑργασιμῶν οὐ λυμῶνεται, αἰὶ μῶν κὴ ἀπομ-
 νόμενα, δὴ ἄλλο. τὸ γὰρ καθῆσθαι, ἕξ ἡ ἀφῆξῃ, ἕξ ἡ θερμῶνεται, ἕξ ἡ ψύχεται, μίνεται κὴ ἀπο-
 μίνεται, μὴ φθῆροντα τὸ ἑργασιμῶν. ἀφῆξῃ κὴ τὰ ἀφῆξῃ ἀπομίνεται μὴ λυμῶν-
 ῶν τὸ ἑργασιμῶν, σιμότης λέγω, κὴ γρῦσῃ, κὴ μελανία ἕξ ἐν τῶ ἑργασιμῶν, φα-
 μὲν οὐδὲν ὅτι ἕξ ἡ μὴ τῶ ἐνεργεία, ἀλλ' οὐδὲν τῶ ἐπινοία κὴ ταῦτα χωρὶςεται. καὶ γὰρ ὄ-
 θῆξῃ ἕξ ἡ κῆμ πωλην νοήσης τῶν ἕξ ἡ, μὴ ἕξ ἡ οὐδὲν ἕξ ἡ. ἕξ ὡς δὲ ἕξ πρὸς ἀπο-
 διδόμενον ὁρισμῶν ἀφῆξῃ. φασὶ γὰρ ὡς ἕξ ἡ ἕξ ἡ, μὴ πῶσι ἀφῆξῃ τῶν συμ-
 βεβηκός τῶ ὅρισμῶν, ἀλλὰ τῶν χωρὶς. τὸ μίνεται λέγω, κὴ ἀπομίνεται. τὸ γὰρ ἐν ἀφῆξῃ